

ת"פ (ירושלים) 53021-01-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 53021-01-22 - מדינת ישראל נ' פלונישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 53021-01-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח

בית משפט השלום בירושלים

[08.12.2024]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

גזר דין

כתב האישום בו הודה הנאשם

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע שלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

התשל"ז-1977. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה, כי הנאשם היה נשוי למתלוננת בזמנים הרלבנטיים במשך כשלוש שנים ולהם בן משותף כבן שנתיים וחצי. מהאישום הראשון עולה, כי ביום 21.2.2021 בשעת ערב בביתם, נתגלע ויכוח בין בני הזוג. הנאשם התקשר לדודה של המתלוננת וסיפר לדוד כי המתלוננת אינה מתנהגת אליו יפה וכי יחנך אותה. המתלוננת כעסה על השיחה, ניסתה לקחת את הטלפון מידו של הנאשם וזה בתגובה סטר לה שלוש פעמים בפניה. מהאישום השני עולה, כי במהלך שנת 2018, עת הייתה המתלוננת בהיריון מתקדם, נתגלע ויכוח בין בני הזוג, אז הנאשם משך בשערה של המתלוננת וסטר לה בפניה. מהאישום השלישי עולה, כי כחודשיים לאחר הולדת הבן, לאחר ויכוח בין בני הזוג, סטר הנאשם למתלוננת בפניה וירק עליה.

מהלך הדיון

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית, הנאשם הודה בכתב האישום המקורי ונשלח לשירות המבחן. הסניגור ביקש

שהשירות יבחן גם את שאלת ביטול ההרשעה, נוכח עבודתו של הנאשם כרופא.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים בחודש אפריל ובחודש נובמבר השנה. מהתסקירים עולה, כי הנאשם בסוף שנות השלושים לחייו, גרוש מהמתלוננת ואב לילדם המשותף, כבן 5, המתגורר עם אמו בבית השייך לנאשם, המתגורר כיום עם הוריו ומתראה עם ילדו אחת לשבוע. הנאשם עובד כרופא נוירולוג. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, הגיע להישגים לימודיים גבוהים בתיכון ואח"כ בלימודי הרפואה, ועוסק במשלח ידו מזה מספר שנים. המתלוננת, רוקחת במקצועה, והשניים היו נשואים מספר שנים והתגרשו לאחר שהוגש כתב האישום. הגירושין היו ביוזמת הנאשם. שירות המבחן שוחח עם שני בני הזוג והתרשם ממערכת יחסים קונפליקטואלית ורוויית מתחים שהתקיימה בין השניים. שירות המבחן מייחס זאת לדפוסי מחשבה מגדריים שמרניים אצל הנאשם ולמאפייני אישיותו. השירות התרשם כי המתלוננת אינה חוששת מן הנאשם, זאת בין היתר על בסיס מספר שיחות עמה, וכן עם העובד הסוציאלי לסדרי דין שהיה מעורב בגיבוש זמני השהות בין הצדדים ביחס לילדם המשותף. הנאשם קיבל אחריות והיה נכון להיתרם לטיפול, והעדפתי שהטיפול יחל תחת שבט ביקורתו של בית המשפט, ולכן הדיון נדחה לשם קבלת עדכון לגבי הטיפול. הנאשם החל בטיפול למניעת אלימות בספטמבר והוא משתתף בו באופן סדיר ומפיק ממנו תועלת. שירות המבחן העריך בחיוב מהלך זה וסבר שיש בו להפחית רמת סיכון, בוודאי לאורך זמן, ככל שהטיפול יימשך. לכן המליץ שירות המבחן על הטלת 160 שעות של"ץ וצו מבחן, וכן המליץ על ביטול ההרשעה, נוכח הפגיעה הוודאית והמיידיה הצפויה ביכולתו של הנאשם לעסוק במשלח ידו. השירות חזר על המלצה זו בשני תסקיריו.

טיעונים לעונש

4. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. מחד גיסא, ב"כ המאשימה עתר לשלושה מתמחי ענישה נפרדים בין עבודות שירות למספר חודשי מאסר, ועתר להטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות וענישה נלווית. הוא עמד על הפסיקה הנוהגת ועתר להותיר את ההרשעה על כנה. מאידך גיסא, ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן על שני חלקיה. כל צד היפנה לפסיקה.

קביעת מתחם הענישה

5. מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה.

6. אשר לערכים המוגנים, במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של כבוד האדם וחירותו, זכותו לשלום גופו ושלווה נפשו, וזכותו לנהל את חייו כרצונו (האוטונומיה שלו), כל זאת במידה בינונית. פגיעה בבן משפחה טומנת בחובה חומרה יתרה, מעצם הבגידה באמון של בן המשפחה שאמור לחוש בטוח מול בני משפחתו ובתוך ביתו.

7. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: חומרת המעשים נובעת מעצם השימוש באלימות לפתרון מחלוקות, כאשר מדובר באירועים חוזרים ונשנים לאורך תקופה לא קצרה. בנוסף, היות המתלוננת בהיריון, לא מנעה מן הנאשם לתקוף אותה באחד המקרים, ומדובר בעניין חמור כשלעצמו. הנאשם אחראי למעשיו, ובוודאי כאיש האמון על ריפוי הזולת, קשה לקבל התנהגות שכזו. בפועל גרם למתלוננת עגמת נפש רבה ומכאוב ופוטנציאל הנזק עלול היה להיות משמעותי יותר.

8. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על טווח עונשי רחב המוטל על נאשמים.
- א. רע"פ 2750/22 ליולקו נ' מ"י (מיום 9.5.2022) - שם דובר ברופא שתקף את אשתו תקיפה הגורמת חבלה ואיים עליה בנסיבות של מרדף, חניקה, הפלת המתלוננת ואיום לרצוח אותה. הנאשם ניהל הוכחות ונדון ל-10 חודשי מאסר.
- ב. רע"פ 4495/19 פלוני נ' מ"י (מיום 4.7.2019) - ארבעה אישומים של איומים, תקיפה סתם ותקיפה חבלנית כלפי בת זוג והיזק לרכוש. נקבע מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר ואושר עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.
- ג. רע"פ 2323/17 פלוני נ' מ"י (מיום 12.6.2017) - אושר עונש של 70 ימי עבודות שירות, על בסיס מתחם שבין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשים בנסיבות של ארבעה מקרים של תקיפת אשת הנאשם וגיסו וכן איומים.
- ד. רע"פ 6608/08 מימון נ' מ"י (מיום 18.11.2008) - נסיבות של כליאת שווא, איומים ותקיפת בת זוג. התיק הסתיים ב-3 חודשי עבודות שירות, כאשר במוקד עמדה שאלת ההרשעה.
- ה. ע"פ (ירושלים) 11194-01-16 מ"י נ' פלוני (מיום 6.12.2016) - נסיבות של 3 מקרי תקיפה הגורמת חבלה לבת זוג. אושר מתחם שבין של"ץ נרחב ל-15 חודשי אסר ועונש של של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי.
9. מתחם הענישה - מדובר באירועים על פני תקופה ארוכה. ואולם קיים ביניהם קשר הדוק נוכח זהות הצדדים לאירועים ואופן התרחשותם. לכן קובע מתחם אחד שבין שבועיים מאסר או לפחות 200 שעות של"ץ ועד 7 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה והמיקום במתחם
10. ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לקולה, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שתפקד באופן נורמטיבי והגיע להישגים גבוהים בתחום הלימודי והמקצועי. בנוסף, הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הודה ללא הסדר עונשי וחסך את העדת המתלוננת, השתלב בטיפול ולא פתח תיקים נוספים. אני שותף לרושם של שירות המבחן, כי יש בטיפול כדי להפחית סיכון, ואני נותן משקל לעמדת המתלוננת שאינה חוששת מן הנאשם. לחומרה, מדובר ברופא שצריך היה לנהוג אחרת. בנסיבות אלו יש למקם את הנאשם בראשית המתחם אך לא בתחתיתו.
- ביטול הרשעה

11. בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 כתב נ' מ"י (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 אבן נ' מ"י (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7. אשר לתנאי הראשון - מעשיו של הנאשם חמורים, וממד החומרה נובע גם מהישנותם. יחד עם זאת, בהשוואה למקרי אלימות במשפחה אחרים, לצערנו אין מדובר במקרים ברמת חומרה יתרה שאינה מאפשרת שקילת ביטול ההרשעה. לכן גם, ההפנייה מצד המאשימה לרע"פ 8148/21 דרבאשי נ' מ"י (מיום 29.11.2021) אינה רלבנטית מבחינת חומרת העבירות - שם בוצעו עבירות של בריונות בכביש בחבורה תוך ביצוע עבירות נוספות. בית המשפט שם לא מצא לבטל את ההרשעה בשל חומרת העבירות באותן נסיבות. מכאן שכל מקרה נבחן לגופו ע"פ ההלכה המנחה. אשר לתנאי השני, מדובר בנאשם רופא במקצועו, וזהו מקור פרנסתו היחיד. הוא למד שנים רבות כדי לקבל הכשרה בתחום זה ועוסק בתחום זה באופן בלעדי, משלח יד שמשמש לפרנסת בנו. בידוע כי העוסק ברפואה זקוק לרישוי, התלוי גם בקיומו או ההיעדרו של רישום פלילי. סברתי, שצודק שירות המבחן בהערכתו כי אם תיוותר ההרשעה על כנה, קיימת סבירות גבוהה לפגיעה מיידית ביכולתו של הנאשם לעסוק במקצועו. לפיכך, ובהינתן הטיפול שהחל בו הנאשם, ששירות המבחן קבע כי יש בו להפחית את הסיכון, ובהינתן צו המבחן שבכוונתי להטיל על הנאשם, סברתי שיש מקום לבטל את ההרשעה, וכך אני מורה.

גזירת הדין

12. לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו לא לפני 26.1.2025 על-פי תוכנית שיכון שירות המבחן ויגיש לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום;

ב. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים;

ג. פיצוי למתלוננת ע"ת 4 בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.2025;

ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

הנאשם הוזתר כי אי ביצוע צו המבחן וצו השל"ץ עלול להוביל להפקעתם ולהטלת כל עונש חלופי לרבות מאסר. קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי באתר www.eca.gov.il

· בטלפון: *35592 או 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד
לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד. מובהר כי ככל שבוצעו חילוטין, לא יושבו הכספים.
יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.